

Onze man tussen de complotdenkers in Osdorp

Een complotje op zijn tijd, moet kunnen toch? Iedereen in Nederland twijfelt weleens aan hetgeen de autoriteiten ons wijs...

- **Historie**
- **Martijn Neggers**
- **23 jan 2017 | 12:00**

Een complotje op z'n tijd, moet kunnen toch? Iedereen in Nederland twijfelt weleens aan hetgeen de autoriteiten ons wijs willen maken. Maar er is altijd baas boven baas: onze man ging op zoek naar échte complotdenkers en vond ze in de Amsterdamse wijk Osdorp.

Fotografie Amaury Miller

Volgens sommige mensen is de wereld ruwweg in twee groepen in te delen: zij die ontwaakt zijn, en zij die nog slapen. De ontwaakte

mensen zijn zich er bijvoorbeeld van bewust dat de aarde plat is, dat de wereld geleid wordt door de Nieuwe Wereldorde, dat zwaartekracht niet bestaat en dat de mensen eigenlijk afstammen van aliens. Het hele jaar door worden de ontwaakte mensen uitgelachen door hun vrienden en familie, die meteen over aluminium hoedjes en over *reptilians* *beginnen*. Het hele jaar door worden ze geridiculiseerd door de slapende mensen, of naar het gesticht gestuurd. Maar af en toe komen ze bij elkaar, en dan bespreken ze de complotten die wereldwijd tegen hen gesmeed worden. Dan zijn ze eindelijk onder gelijkgestemden. Een van die momenten is een bijeenkomst waarbij ik ook welkom ben: de Alware and Awake-middag van Patricia Mensink, in het Huis van Licht, in Osdorp, Amsterdam.

Graancirkels en aliens

De ruimte is stil en behoorlijk *feng shui*. Er is bamboe, er zijn grote natuurfoto's en het is warm. Er staan een stuk of dertig stoeltjes klaar voor de belangstellenden, die een voor een voorzichtig binnendruppelen. Vooraan in de zaal zit een echtpaar, dat ook zomaar achter de bar had kunnen staan bij de kantine van de plaatselijke tafeltennisvereniging in Uden. *Jullie zijn mooi op tijd.*

'Zeker: ik kom speciaal voor de spreker van vandaag, Frans Heslinga. Ja, dat zit zo: ik geef dus zelf ook ontwakende lezingen over wat controversiëlere onderwerpen, in Zoetermeer.

Ah, je bent een collega van Frans? En waar heb jij het voornamelijk over?

'Nou ja, dan hebben we het over graancirkels, aliens, dat soort dingen.'

Er komt een man binnenzeilen. Links en rechts wordt hij begroet. Ook het echtpaar knikt goedkeurend naar hem. 'Ah,' gaat mijn gesprekspartner verder, 'dat is ook een bekend gezicht. Bastiaan, ook een grote jongen. Afijn. Het is soms wel moeilijk hoor, ontwaakt zijn, tussen de slapenden. Ik had het een keer met een vriend over ziektes. Ik legde hem uit dat kanker een ziekte is die je kunt overwinnen met de juiste energie.' *Dat viel verkeerd?*

Zijn vrouw bleek zelf ziek te zijn, dus ja. Daar kon ie op dat moment even niet in meegaan.'

'Ja,' verzucht zijn achterbuurvrouw, 'uiteindelijk moet je maar net de goede energie hebben om je ego te kunnen blokkeren. Anders gaat het niet.'

Nee, oké

Naast me komt Frederik zitten. Hij wilde nog één keer naar Heslinga komen luisteren voor hij naar Frankrijk zou vertrekken om ook daar zijn boodschap te verkondigen. Ook Bastiaan schuift nu aan. 'Frans heeft een man ontmoet in Frankrijk, via internet – ook geen toeval natuurlijk – die nog dieper in de materie zit dan hij, en hij wil nu echt heel Europa gaan bereiken.'

Dus we staan aan de vooravond van een revolutie?

'Nu ja,' antwoordt Frederik, 'die duurt al even hoor. Al sinds de sixties denken we: *we don't know exactly what happens, but something's happening*. Maar nu weten we steeds meer wél exact wat er aan de hand is, en mag de boodschap ook naar buiten.'

Is Frans een bekende complotdenker?

'Wat is bekend, wat is bekend?' antwoordt Bastiaan. 'Als je de waarheid spreekt, word je snel bekend natuurlijk.'

Frederik is het met Bastiaan eens. 'Voor mij is het wel het eerste menselijke contact met de materie.'

De materie? Hoe noemen jullie dit zelf eigenlijk? Want, nou ja, ik bedoel: complottheorieën, is dat een soort geuzennaam, of een diskwalificatie?

'Wij spreken zelf liever van complotfeiten. Want het zijn feiten. Ik heb ook bewijzen.'

De aarde is een schijf

Frans zit klaar om te beginnen met spreken. ‘Goed, fijn dat u er allemaal bent, of laat ik het zo zeggen: fijn dat u er allemaal nog bent. Want u weet natuurlijk ook dat er mensen moeten verdwijnen hier op deze aarde. Als u naar Schiphol gaat, en u neemt het vliegtuig naar Atlanta in Georgia, en u zou daar Highway 77 nemen, dan komt u uit bij Alberton, en bij Alberton ziet u langs de kant van de weg the Georgia Guide Stones staan. En daarop staan in acht talen de ideeën van al wat de New World Order met de wereld voor heeft. Zij hebben het idee dat de mensheid moet teruggebracht worden tot vijfhonderd miljoen. En dat zou dan dus betekenen dat er ongeveer 7,5 miljard mensen gewoon weg moeten.’

Om me heen wordt driftig ja geknikt. Links en rechts worden wat aantekeningen gemaakt. Bastiaan, naast me, humt af en toe mee, terwijl hij bevestigend knikt. Frans legt uit dat ook stenen en aarde levende organismen zijn. Hij wijst naar de plant naast hem. ‘Deze plant hier, die leeft ook. Deze plant kan leren spreken. En dat is waar wij straks mee verder zullen gaan, ook in andere landen. Wij zullen gaan laten zien dat wij hier op deze aarde, op deze schijf, want het is natuurlijk een schijf, en geen bol, hoe deze schijf tot stand is gekomen. Als u bijvoorbeeld naar buiten kijkt, zult u een boom zien staan. Ons is geleerd dat die boom fotosynthese bedrijft. Maar dat kan helemaal niet. Fotosynthese is een leugen. Een boom is een Energy Harvester. Kunt u mij volgen, of ga ik te snel?’

Bastiaan humt. ‘Ja precies. Een collector.’ ‘Net als Tesla towers,’ vertelt Frans verder. ‘Maar dat gaan ze u niet zeggen, want wie energie beheert, beheerst de wereld. Ik las laatst wat van een zeer geleerde wetenschapper; hij zou een Nobelprijs mogen winnen, maar u weet allemaal dat de Nobelcommissie doorgestoken kaart is. Ik bedoel, zelfs Einstein won er een. En die heeft de boel natuurlijk wel behoorlijk in de maling genomen.’

Het publiek lacht, als de naam van Albert Einstein valt. ‘Maar,’ gaat Frans verder, ‘dat geldt natuurlijk ook voor Newton en Galileo en zo.’

Keihard bewijs

Frans vertelt verder. De Noord- en Zuidpool bestaan niet, en zwaartekracht al helemaal niet. De voorouders van de mens waren aliens die dertig, veertig meter hoog waren (de laatste overgebleven teenkootjes: Stonehenge) en er wordt een grapje gemaakt om een zogenaamd natuurkundige: ene Stephen Hawking. Stress volgt, als

eigenlijke veroorzaker van kanker. Maar gelukkig gaat dat laatste vanzelf ook gewoon weer over.

‘En zuurstof,’ verduidelijkt Frans, ‘we hebben op dit moment nog maar zeventien procent over. Vijftien procent is echt het verstikkingspunt. Daarna stikken we. Is natuurlijk ook een manier om heel veel mensen kwijt te krijgen. Alleen dit is dan planetair.’

‘Nou ja, voornamelijk door de nanoparticles, natuurlijk,’ vult Bastiaan aan. Even lijkt Frans van zijn stuk gebracht.

‘De morgelons?’

‘De nanoparticles. De katalysatoren, zeg maar.’

‘Nee, ja, daar ehh, ja, maar je ziet ze niet!’

‘Ja, klopt.’

Tijdens de vragenronde wordt duidelijk dat ook het publiek diep in de materie zit. Er worden vragen gesteld over chakra's, over de rol van de NASA als lid van een grote criminele organisatie, en of het plankton op aarde massaal vergiftigd wordt. Ineens zegt iemand achter me het bewijs te hebben voor de platte aarde: er wordt niet direct gevlogen tussen West-Amerika en Azië. Achterin de zaal overpeinst iemand dat het toch eigenlijk wel móet dat superhelden als in de cartoons toch haast ook wel moeten bestaan?

Ik heb toch nog even een vraag over die vliegtuigen, Frans. Ik heb het even snel opgezocht, maar ik kan in principe nu een vlucht boeken via Air Canada, van Vancouver naar Tokyo. Duurt maar een uur of acht.

Er wordt gelachen om mijn malle vraag. Om me heen wordt meewarig met hoofden geschud, en afwijzend gemompeld. Frans glimlacht.

‘Dit is een juiste vraag. Ik kan daar kort op antwoorden: ze staan gepland. Maar probeer ze maar eens te boeken. Dat gaat niet.’

‘Zie je,’ gilt de man van de superhelden. ‘Dit is gewoon keihard bewijs dat de aarde plat is!’

Eenzaam wakker worden

‘Maar Frans, ik heb eigenlijk een wat persoonlijke vraag,’ begint een mevrouw in de linkerhoek voorzichtig. ‘Ze zeggen dat je bent wat je eet en dat je bent wat je denkt.’

‘Georganiseerde moleculen, ja,’ bevestigt Frans.

‘Precies. Maar je hebt ook gewoon het collectieve bewustzijn waar je op in kan tappen. Maar ik heb altijd het idee, als ik het dicht bij huis hou, ik heb zelf al elke dag een gevecht om uit dat hoofd te blijven en in mijn hart, vanuit mijn hart de wereld in te kijken. En vaak ben ik overtuigd dat ik denk met mijn hart, maar dat ik door wat ik terugkrijg aan reacties, dat ik nog steeds voel met mijn hoofd. En dat ik het gewoon heel lastig vind, als ik die balans moet vinden, en dan moet je ook nog met frequenties...’

‘Wat is je vraag?’ dringt een van de andere gasten ongeduldig aan.

‘Nee, nee, die vraag weet ik wel,’ sust Frans.

‘Het wakker worden an sich, hoe wakkerder je wordt, hoe lastiger ik het vind om mee te lopen met het systeem. Wakker worden is zo eenzaam. Het is gewoon heel pijnlijk om mensen van wie je houdt, die je gewoon om je heen wil hebben, dat je ook weet dat je mensen moet achterlaten.’ Frans vouwt zijn handen samen en glimlacht. ‘Het is net als in een ballon: je moet dingen weggooien om hoger te komen. Dat is nou eenmaal zo. Je gooit mensen weg om hoger te komen. Om te ontwaken.’

=====